

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Gdańsku

LGD.410.021.05.2015

P/15/095

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

<i>Numer i tytuł kontroli</i>	P/15/095 „Przymusowe kierowanie osób uzależnionych od alkoholu na leczenie odwykowe”.
<i>Jednostka przeprowadzająca kontrolę</i>	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Gdańsku
<i>Kontrolerzy</i>	1. Ewa Duszka, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 96984 z 5 października 2015 r. 2. Michał Thomas, doradca ekonomiczny, legitymacja służbowa nr 15987. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
<i>Jednostka kontrolowana</i>	Urząd Gminy Pruszcz Gdański, ul. Wojska Polskiego 30, 83-000 Pruszcz Gdański (dalej: „Urząd”).
<i>Kierownik jednostki kontrolowanej</i>	Magdalena Kołodziejczak, Wójt Gminy Pruszcz Gdański (dalej: „Wójt”). (dowód: akta kontroli str. 187-188)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli, powołana przez Wójta, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Pruszczu Gdańskim (dalej: „Komisja”), prowadziła w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2015 r. postępowania zmierzające do zobowiązania osób uzależnionych od alkoholu do leczenia odwykowego w sposób sprawny.

Członkowie Komisji posiadali odpowiednie przygotowanie i kwalifikacje zawodowe do wykonywania powierzonych czynności oraz należycie weryfikowali przesłanki uzasadniające skierowanie do sądu wniosków o orzeczenie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu. Komisja nie miała natomiast wiedzy o rozstrzygnięciach sądu w sprawach skierowanych wniosków o orzeczenie obowiązku poddania się takiemu leczeniu.

Stwierdzono ponadto, że praktyką przyjętą przez Komisję było niekierowanie zgłoszonych osób na badanie przez biegłego w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego, pomimo obowiązku wynikającego z art. 24 i 25 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi¹ (dalej „ustawa o wychowaniu w trzeźwości”).

Należy ponadto wskazać, że w obowiązującym stanie prawnym gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych posiadają ograniczone możliwości występowania do innych podmiotów o informacje o zgłoszonych osobach. Ustawa o wychowaniu w trzeźwości upoważnia je jedynie do występowania do biegłego o wydanie opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego. Brak jest zatem podstaw do zbierania od innych podmiotów i świadków, bez zgody zainteresowanego, tzw. danych wrażliwych, w tym danych o stanie zdrowia, nałogach i orzeczeniach sądowych, o których mowa w art. 27 ust. 1

¹ Dz. U. z 2015 r., poz. 1286.

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych² (dalej: „ustawa o ochronie danych osobowych”). Niewątpliwie jednak pozyskiwanie tych danych od ww. jednostek i świadków jest potrzebne dla zrealizowania ustawowego uprawnienia do podejmowania czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osób uzależnionych od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu, w tym ustalenia przesłanek uzasadniających podejmowanie takich czynności.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Kompetencje członków gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych.

Opis stanu faktycznego

W okresie objętym kontrolą funkcjonowanie Komisji, regulowały dwa Zarządzenia Wójta tj. nr 53/2005³ z 15 września 2005 r. oraz nr 9/2015⁴ z 30 stycznia 2015 r. W latach 2013-2015 (do 31 sierpnia) Komisja działała w składzie dziesięcioosobowym (stan na dzień 31.12.2013 r. i 31.12.2014 r.) oraz w składzie dziewięcioosobowym (stan na dzień 31.08.2015 r.). W skład Komisji wchodził: pracownicy Urzędu tj. specjalista ds. społecznych i politolog w zakresie polityki socjalno - samorządowej, pracownik Powiatowego Centrum Pomocy w Rodzinie, Przewodniczący Rady Gminy, pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, pedagog szkolny (zastępca dyrektora w szkole), lekarz, dyrektor Szkoły Podstawowej, pracownik Policji – asystent prewencji ds. nieletnich i patologii, Komendant Straży Gminnej, psycholog szkolny oraz pełnomocnik Komisji. Ośmiu spośród dziewięciu członków obecnej Komisji⁵ posiadało wyższe wykształcenie a jeden - wykształcenie średnie.

(dowód: akta kontroli str. 6-18, 41-42)

W okresie objętym kontrolą działalność Komisji w zakresie realizowania czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osób uzależnionych od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego, nie była przedmiotem kontroli Rady Gminy Pruszcz Gdański.

(dowód: akta kontroli str.3-5)

W badanych latach organizacja pracy Komisji, w tym tryb postępowania w sprawach o zobowiązanie do podjęcia leczenia odwykowego, nie zostały unormowane pisemnie. W Komisji nie wyodrębniono zespołu problemowego, który byłby odpowiedzialny za podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osób uzależnionych od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w placówce leczenia uzależnienia od alkoholu.

Wójt wyjaśniła, że w latach 2013 – 2015 (do 31.08) nie obowiązywał regulamin Komisji, ponieważ przepisy prawne nie nakładają obowiązku jego ustalania oraz że w tych latach doświadczona Komisja działała kolegialnie tj. na posiedzeniach Komisji, w skład której wchodził przedstawiciele z różnych środowisk, podejmowano decyzje o czynnościach zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osób uzależnionych od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu.

(dowód: akta kontroli str. 3-5, 19)

² Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm.

³ Dokonane zmiany: Zarządzenie nr 74/2009 z 4.08.2009 r. – powołanie Pełnomocnika Komisji oraz trzy Zarządzenia zmieniające skład Komisji tj. 75/2009 z 4.08.2009r., 25/2012 z 27.04.2012 r. i 110/2012 z 23.11.2012 r. (obowiązujące do 2.02.2015 r.)

⁴ Dokonane zmiany: Zarządzenie nr 20/2015 z 24.03.2015 r. – zmiana dot. Pełnomocnika Komisji i powołanie dwóch nowych członków Komisji.

⁵ Wg stanu na 31.12.2013 i 2014 r. wykształcenie wyższe posiadało ośmiu z dziesięcioosobowego składu Komisji, a dwóch pozostałych członków posiadało wykształcenie średnie

Rada Gminy corocznie uchwałała Gminne Programy Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych⁶, które określały zadania, osoby i instytucje realizujące ww. program oraz formy i sposób ich realizacji.

(dowód: akta kontroli str. 159-186)

Komisja pracowała na posiedzeniach, które odbywały się według potrzeb, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

(dowód: akta kontroli str. 43)

Urząd był w posiadaniu ośmiu spośród dziewięciu potwierdzeń odbycia szkoleń przez członków Komisji⁷, o których mowa w art. 4¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Wójt Gminy, odnosząc się do braku dokumentu przeszkolenia jednego z członków Komisji (powołanego w 2005 r.) wyjaśniła, że osoba ta po odbytych szkoleniach prawdopodobnie nie przedłożyła certyfikatu.

(dowód: akta kontroli str. 20-38)

W 2015 r. w szkoleniach z zakresu prawnych i praktycznych aspektów działania Komisji uczestniczyło trzech nowych członków Komisji. Pozostałych sześciu członków Komisji w latach objętych kontrolą nie uczestniczyło w szkoleniach podnoszących kwalifikacje (dwóch z nich uczestniczyło w szkoleniach w listopadzie 2012 r.).

Wójt Gminy wyjaśniła m.in., że członkowie Komisji dobierani są wg kompetencji i doświadczenia, którzy w pracy zawodowej spotykają się z problemami alkoholowymi na co dzień, a ich obowiązki zawodowe uniemożliwiają zazwyczaj udział w takich szkoleniach. Ponadto Wójt wskazała, że w najbliższym czasie planowane jest szkolenie członków Komisji podnoszące ich kwalifikacje.

(dowód: akta kontroli str.20-39)

Ocena cząstkowa

Członkowie Komisji posiadali odpowiednie przygotowanie do podejmowania czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osób uzależnionych od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego.

2. Czynności zmierzające do orzeczenia o zastosowaniu wobec osób uzależnionych od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu

Opis stanu faktycznego

W latach 2013 – 2015 (do 31 sierpnia) do Komisji wpłynęło łącznie 76 wniosków (odpowiednio 29, 29 i 18) o zobowiązanie osób do poddania się leczeniu odwykowemu.

W 20 przypadkach ogółem osoby zgłoszone podjęły (m.in. po rozmowach motywujących przeprowadzonych przez Komisję) decyzję o dobrowolnym leczeniu odwykowym, w tym 10⁸ w 2013 r., 4⁹ w 2014 r. i 6¹⁰ w 2015 r..

Komisja nie kierowała zgłoszonych osób na badanie przez biegłego w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego.

⁶ Uchwały Rady Gminy: na rok 2013 – z 28.12.2012 r. nr XXV/2012; na rok 2014 – z 16.12.2013 r. nr XXXIX/113/2013; na rok 2015 – z 19.12.2014 r. nr III/14/2014.

⁷ Stan członków Komisji na dzień 31.08.2015 r.

⁸ Z czego 4 osoby, które zadeklarowały dobrowolne leczenie nie wywiązały się i Komisja skierowała sprawę do sądu

⁹ Z czego 1 osoba zadeklarowała dobrowolne leczenie i nie wywiązała się – Komisja skierowała sprawę do sądu

¹⁰ W tym 1 wniosek, który wpłynął do Komisji w 2014 r.

Komisja w badanych latach skierowała do sądu łącznie 42 wnioski (odpowiednio 12, 18¹¹ i 12¹²) o zobowiązanie osób uzależnionych od alkoholu do poddania się leczeniu odwykowemu. Spraw umorzonych, odłożonych przez Komisję, bez skierowania do biegłego i sądu (z wyłączeniem spraw, w których osoba zgłoszona zadeklarowała dobrowolne podjęcia leczenia) było łącznie 16, z czego 6 wg stanu na 31.12.2013 r., 8 na 31.12.2014 r. i 3 na 31 sierpnia 2015 r.

Komisja nie posiadała informacji o liczbie osób, wobec których sąd postanowił o zastosowaniu obowiązku poddania się leczeniu (w trybie stacjonarnym i w trybie ambulatoryjnym) w zakładzie leczenia odwykowego.

Nie dysponowano również danymi o liczbie osób, wobec których sąd odmówił zastosowania obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego (poza 3 przypadkami ¹³, w których sąd przekazał postanowienie o umorzeniu postępowania lub odrzuceniu wniosku) oraz o sposobie rozstrzygnięć spraw, które skierowano do sądu.

Odnosząc się do odrzucenia wniosku przez sąd, Wójt wyjaśniła m.in., że występując do sądu Komisja kierowała się podjęciem zawieszono postępowania, a nie traktowała tego jako nowy wniosek o wydanie orzeczenia. Ponadto podała, że w uzasadnieniu wskazała na fakt rozpatrywania tej sprawy przez sąd i jej zawieszenia oraz wniosła o wydanie nakazu doprowadzenia zgłoszonego przez policję na wezwanie sądu.

(dowód: akta kontroli str. 89-91, 189, 210-211)

Wydatki na działalność Komisji, zmierzającą do zobowiązania osób uzależnionych od alkoholu dotyczyły:

- wynagrodzeń osób biorących udział w posiedzeniach Komisji (w 2013 r. – 18.011 zł, w 2014 r. – 14.034 zł, do 31 sierpnia 2015 r. – 8.556 zł);
- kosztów postępowań sądowych (w 2013 r. – 560 zł, w 2014 r. – 2.827,80 zł, do 31 sierpnia 2015 r. – 2.010,90 zł);
- kosztów terapii i punktu konsultacyjnego (w 2013 r. – 9081,10 zł, w 2014 r. – 7.671,70 zł, do 31 sierpnia 2015 r. – 11.022,70 zł);
- szkolenia nowych członków Komisji (do 31 sierpnia 2015 r. – 870 zł).

Łącznie wydatki na działalność Komisji w latach 2013 – 2015 (do 31 sierpnia) wyniosły odpowiednio: 27.652,10 zł; 24.533,50 zł i 22.459,60 zł.

(dowód: akta kontroli str.89-158)

Wójt wyjaśniła, że Komisja w kontrolowanym okresie stosowała jednakowy tryb postępowania w sprawach o zobowiązanie do podjęcia leczenia odwykowego polegający m.in. na:

- przyjęciu oraz analizie wniosku o wszczęcie postępowania w stosunku do osoby nadużywającej alkohol;
- badaniu przesłanek, które zgodnie z ustawą mogły spowodować skierowanie zgłoszonej osoby na dobrowolne leczenie odwykowe lub skierowanie postępowania na drogę sądową;
- potwierdzeniu przesłanek nadużywania alkoholu poprzez skierowanie wniosku do Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej o sporządzenie opinii;
- zaproszeniu osoby wskazanej we wniosku na posiedzenie Komisji;

¹¹ W tym 5 wniosków, które wpłynęły do Komisji w 2013 r.

¹² W tym 4 wnioski, które wpłynęły do Komisji w 2014 r.

¹³ Dwa przypadki dot. wniosków złożonych w 2013 r. - jedno umorzenie przez sąd w 2015 r. (art.177 § 1 pkt 5 i 6 kpc i jedno odrzucenie przez sąd skierowanego przez Komisję wniosku z uwagi na to, że w sądzie wcześniej już zawisła sprawa o zobowiązanie uczestnika postępowania do podjęcia leczenia odwykowego (postanowienie sądu z 2012 r. o zawieszenie w sprawie na podstawie art. 177 §1 pkt 6 kpc i ostatecznie w 2013 r. sąd umorzył postępowanie art. 177 §1 pkt 5 i 6) oraz 1 umorzenie w 2014 r. - dot. wniosku z 2014 r. (osoba zmarła)

- przeprowadzaniu rozmowy motywacyjnej zmierzającej do podjęcia działań mających na celu rozwiązanie problemu wskazanego we wniosku, w tym do podjęcia dobrowolnego leczenia odwykowego (po potwierdzeniu przesłanek wskazujących na nadużywanie alkoholu);
- sporządzeniu protokołu z posiedzenia Komisji;
- monitorowaniu udziału na zajęciach terapeutycznych w trybie dziennym oraz konsultacji z psychologiem w gminnym punkcie konsultacyjnym;
- skierowaniu wniosku do Sądu o orzeczenie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu w przypadku dwukrotnego niestawiennictwa na posiedzenie Komisji, odmowy przyjęcia zaproponowanego skierowania na dobrowolną terapię odwykową lub rozmowy z psychologiem oraz braku potwierdzenia udziału w zajęciach terapeutycznych.

(dowód: akta kontroli str. 3-5, 19)

Powyższa procedura zapewniała realizację zadań wynikających z ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

(dowód: akta kontroli str. 203-211)

Badanie 29 wniosków, które wpłynęły do Komisji w 2013 r. wykazało, że:

- czas trwania od wpływu zgłoszenia do Komisji do czasu zaproszenia osoby na posiedzenie Komisji wynosił do 32 dni¹⁴. Spośród 29 zgłoszonych osób 10 zadeklarowało dobrowolne leczenie, z czego 4 nie wywiązały się z ww. deklaracji i Komisja skierowała¹⁵ do sądu wnioski o orzeczenie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu;
- Komisja nie kierowała osób na badanie do biegłego;
- od wpływu zgłoszenia do skierowania sprawy do sądu upłynęło od 16 do 104 dni. Na wydłużenie terminu wpływały deklaracje zgłoszonych o podjęciu leczenia;
- spośród 17 spraw skierowanych do sądu, w jednym przypadku sprawę umorzono¹⁶ (brak możliwości ustalenia prawidłowego adresu uczestnika postępowania) a jeden wniosek został odrzucony (wcześniejsze postępowanie umorzone ze względu na brak adresu zamieszkania strony);
- od skierowania do sądu wniosku do terminu posiedzenia wyznaczonego przez sąd upłynęło od 138 do 206 dni;
- Komisja należycie analizowała dokumenty, m.in. pod kątem spełnienia wymogów wynikających z art. 24 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i posiadała wiedzę o stanie spraw przez nią prowadzonych;
- Komisja nie posiadała wiedzy o rozstrzygnięciach w sprawach przez nią kierowanych do sądu.

(dowód: akta kontroli str. 189, 203-211)

Komisja w 2013 r. występowała w 22 przypadkach do Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w celu uzyskania opinii dot. nadużywania alkoholu przez zgłoszoną osobę.

Wójt Gminy wyjaśniła m.in., że prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych należy do zadań własnych gminy, a GOPS który jest jednostką organizacyjną Gminy Pruszcz Gdański może ustalić poprzez pracowników

¹⁴ W trzech przypadkach Komisja kierowała bez przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wnioski do sądu z uwagi na posiadaną wiedzę na temat zgłoszonych osób tj. 2 wnioski złożone w 2009 r. - i 1 w 2010 r. - wszystkie skierowane do sądu po przeprowadzonym postępowaniu

¹⁵ W 2014 r.

¹⁶ W 2015 r.

socjalnych czy doszło np. do rozkładu życia rodzinnego, demoralizacji małoletnich, uchylania się od pracy. Natomiast ww. pracownicy wykonując swoje zadania zobowiązani byli m.in. do kierowania się zasadami etyki, dobrem osób i rodzin, poszanowania godności oraz do ochrony danych osobowych. Wójt wskazała ponadto, że pracownik socjalny GOPS był jednocześnie członkiem Komisji oraz, że przy GOPS-ie działał punkt konsultacyjny psychologa dla osób uzależnionych od alkoholu i ich rodzin z terenu Gminy Pruszcz Gdański, które na bieżąco monitoruje pracownik socjalny (członek Komisji).

(dowód: akta kontroli str. 190-202)

Wszyscy członkowie Komisji, którzy funkcję tą sprawowali w latach 2013 –2015 r., posiadali imienne upoważnienia do przetwarzania danych osobowych związanych z przetwarzaniem danych osobowych w ramach wykonywania obowiązków pełnienia funkcji członka Komisji. Osoby te znajdowały się w prowadzonej przez Urząd ewidencji osób upoważnionych do ich przetwarzania, zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Zarządzeniem Nr 83/2012 z 10 września 2012 r. Wójt wdrożyła Politykę bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych oraz Instrukcję zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych w Urzędzie, które pozwalały zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranianiem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem, tj. zgodnie z wymogami art. 36 ust.1 ww. ustawy.

(dowód: akta kontroli str. 36-88)

Wójt, będąca administratorem danych przetwarzanych przez Komisję, zgłosiła w dniu 9 października 2013 r. do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych (dalej: „GIODO”) zbiór danych pn. „Gminna Komisja rozwiązywania Problemów Alkoholowych”.

Wójt wyjaśniła, że brak wcześniejszego zgłoszenia przedmiotowego zbioru do rejestracji spowodowany był przeoczeniem, jednak dane te pomimo rejestracji w późniejszym terminie w GIODO podlegały ochronie, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

(dowód: akta kontroli str. 36-40, 81-88)

Uwaga dotycząca
badanej działalności

Komisja nie posiadała informacji o 39 rozstrzygnięciach w zakresie skierowanych do sądu w badanym okresie 42 wniosków o poddanie się leczeniu odwykowemu.

Wójt wyjaśniła, m.in. że warunki lokalowe Urzędu uniemożliwiają w obecnej chwili zatrudnienie dodatkowej osoby, która w sposób szczegółowy monitorowałaby przebieg postępowania przed sądem i co pozwoliłoby Komisji jako uczestnikowi postępowania m.in. do skorzystania z ustawowego prawa wniesienia apelacji. Powyższe okoliczności spowodowały, że Komisja nie dysponuje informacjami wobec wszystkich osób wobec których skierowano wnioski o rozstrzygnięciach w zakresie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu oraz przyczynach ewentualnego oddalenia tych wniosków.

(dowód: akta kontroli str. 36-39, 89-91, 189, 203-211)

W ocenie NIK, Komisja powinna posiadać informacje o rozstrzygnięciach dotyczących skierowanych do sądu wniosków o orzeczenie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu. Nieznajomość rozstrzygnięć sądu może np. doprowadzić do podejmowania działań wobec zgłoszonych osób, posiadających wciąż aktualne postanowienie sądu o obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu. Obowiązek ten trwa bowiem przez dwa lata od uprawomocnienia się postanowienia sądu (w związku z art. 34 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości). W tym czasie nie ma

Ustalona
nieprawidłowość

potrzeby podejmowania przez Komisję kolejnych działań inicjujących zobowiązanie do leczenia.

Do wszystkich 42 skierowanych przez Komisję do sądu wniosków o zobowiązanie osób uzależnionych od alkoholu do poddania się leczeniu alkoholowemu nie dołączono opinii biegłego w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego. Ww. wnioski nie były w żadnym przypadku poprzedzone przez Komisję skierowaniem zgłoszonej osoby na badanie do biegłego w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu, pomimo, że wymóg taki wynikał z art. 24 i art. 25 ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Wójt wyjaśniła, m.in. że Komisja nigdy nie kierowała zgłoszonej osoby na badanie do biegłego oraz nie podejmowała próby uzyskania takiego badania, bowiem działała w przeświadczeniu, że na takie badania kieruje sąd przed którym jest prowadzone postępowanie, a wydane przez tych biegłych opinie w większości spraw potwierdzały uzależnienie od alkoholu skierowanej osoby.

(dowód: akta kontroli str. 36-39, 89-91, 203-211)

Ocena cząstkowa

W ocenie NIK Komisja realizowała zadania dotyczące skierowania do sądu wniosków o orzeczenie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu. Czynności w ramach postępowań prowadzonych wobec osób nadużywających alkoholu były podejmowane bez zbędnej zwłoki.

IV. Uwagi

Należy ponadto wskazać, że w obowiązującym stanie prawnym gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych posiadają ograniczone możliwości występowania do innych podmiotów o informacje o zgłoszonych osobach. Ustawa o wychowaniu w trzeźwości upoważnia je jedynie do występowania do biegłego o wydanie opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego. Brak jest zatem podstaw do zbierania od innych podmiotów i świadków, bez zgody zainteresowanego, tzw. danych wrażliwych, w tym danych o stanie zdrowia, nałogach i orzeczeniach sądowych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z o ochronie danych osobowych. Niewątpliwie jednak pozyskiwanie tych danych od ww. jednostek i świadków jest potrzebne dla zrealizowania ustawowego uprawnienia do podejmowania czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osób uzależnionych od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu, w tym ustalenia przesłanek uzasadniających podejmowanie takich czynności.

V. Wnioski

Wnioski
pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹⁷, wnosi o:

- 1) kierowanie osób, wobec których stwierdzono występowanie przesłanek z art. 24 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, na badanie przez biegłego w celu wydania opinii,
- 2) pozyskiwanie danych o rozstrzygnięciach wniosków skierowanych przez Komisję do sądu o orzeczenie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu.

¹⁷ Dz. U. z 2015 r., poz.1096.

VI. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Gdańsku.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag i
wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Gdańsk, 29 grudnia 2015 r.

Kontroler
Michał Thomas
doradca ekonomiczny

podpis

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Gdańsku

p.o. Dyrektora
Joanna Wojnarowska

podpis